

A Győri Ítéltábla a dr. Kozma Ágota ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Nyuzó Péter ügyvéd által képviselt **alperes** ellen szerzői jog megsértésével összefüggő igény iránt indított perében a Győri Törvényszék 2015. április 01. napján kelt P.20.849/2014/13. számú ítélete ellen a felperes által 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyalás alapján - meghozta a következő

Í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 31.750 (Harmincegyezer-hétszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a ...országi székhelyű video forgalmazó felperesi gazdasági társaság számos jogvédelem alatt álló film szerzői jogának jogosultja. A felperes észlelte, hogy ...országon több internethasználó jogosulatlanul - jogdíj fizetése és a felperes engedélye nélkül - fájlcserélők útján használja a filmjeit.

Emiatt megbízta a fájlcserélők kiszűrésével foglalkozó "A" GmbH nevű német céget, melynek vizsgálata kimutatta, hogy mely IP címekről tölthetők le olyan filmek, melynek szerzői joga a felperest illeti meg. A vizsgálat kapcsán megállapítható volt, hogy az alperesi kábeltelevíziós szolgáltatón keresztül 2004. február 17. napján 13:31:36 időpontban (GMT +0) a jelű IP címről, 2014. február hó 6 napján 07:31:50 (GMT +0) időpontban a ...jelű IP címről, illetve 2014. február 6. napján 08:51:01 (GMT +0) időpontban a jelű IP címről voltak a DCL ..., DJR ... és az UT ... kódszámú felperesi filmek letölthetők.

2014. március 17. napján ideiglenes intézkedés elrendelése iránt terjesztett elő kérelmet a felperes az alperessel szemben a jogosulatlan felhasználás időpontjában az adott IP címet használó természetesen személyek neve és címének közlése megadása iránt. A Győri Törvényszék Pk..../2014/12. számú végzésével a kérelemnek helyt adott, a másodfokú

eljárásban a Győri Ítélőtábla az elsőfokú végzést megváltoztatta és Pkf.I.../2014/2. számú határozatával az ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelmet elutasította.

0-0-0

Felperes 2014. október 14. napján előterjesztett keresetében arra kérte kötelezni az alperest, mint az Szjt. 94. § /4/ bekezdés c./ pontja szerinti (azaz a jogsértés elkövetéséhez kereskedelmi mértékben szolgáltatást nyújtó) szolgáltatót, hogy az Szjt. 94. § /1/ bekezdés d./ pontja alapján közölje a tényállásban megjelölt három IP címet a kérdéses időpontban használó felhasználó személyes adatait (nevét és lakcímét).

Arra hivatkozott, hogy az Szjt. 17. § értelmében **felhasználásnak minősül** a mű többszörözése (Szjt. 18., 19. §), a mű nyilvánosságához közvetítése, sugárzása vagy másként (Szjt. 26., 27. §), illetve a sugárzott műnek az eredetihez képest más szervezet közbeiktatásával a nyilvánosságához történő továbbközvetítése (Szjt. 28.) egyaránt. A filmek felhasználására az Szjt. 16. § /1/ bekezdés /4/ és /6/ bekezdése értelmében csak a szerzővel kötött **megállapodás és díj ellenében lehet jogot szerezni.**

A nemperes eljárásban már megismert alperesi védekezés alapján előadta, hogy azt tapasztalta, hogy - engedélye és jogdíj fizetése nélkül - számos magyar internethasználó jogosulatlanul felhasználja a szerzői jogvédelem alatt álló filmjeit akként, hogy fájlcsereelő oldalakon keresztül a jogsértők a filmeket letöltik, egyben lehetővé teszik azt, hogy az eszközeikre letöltött filmet onnan mások is letölthessék. E tevékenység még akkor is jogsértő, ha az érintett filmhez legálisan jut hozzá az elkövető, a jogellenes forrásból történő magáncélú másolás megengedése nincs összhangban az Szjt. 33. § szerinti „háromlépcsős tesztel”. A film nemcsak arra szolgál, hogy az azt letöltő egyszer vagy többször megnézze, hanem arra is, hogy másoknak jogosulatlanul továbbadja, a torrentelők e magatartása a Ptk. 4. § /1/ és /4/ bekezdését is sérti.

Rámutatott, hogy a keresetben megjelölt három esetben a szakértő 100 %-os letöltést állapított meg, vagyis a teljes filmet le tudta tölteni. Filmenként egy DVD átlagos 25,- EUR, azaz 7.500 forintnak megfelelő árával számolva a felperes tényleges vagyoni kára (damnum emergens) annyiszor 7.500 forint, ahányszor az adott felhasználó a különböző vagy akár ugyanazon felperesi filmet letöltötte. A kár azonban csak akkor határozható meg, amennyiben megállapítható, hogy az IP cím mögött álló felhasználó egy vagy több felperesi filmet töltött le és a szolgáltató adatai alapján állapítható meg az is, hogy a három IP cím mögött egy vagy több felhasználó áll.

A tényleges kárt meghaladóan a felperes elmaradt vagyoni előnye annak függvénye, hogy a jogsértő torrentelőtől hány további jogtalan felhasználóhoz jutott el a film. Becslése szerint filmenként a teljes kár 1.357.500 forinttól 2.500.000 forintig is terjedhet.

Ekkora vagyoni kár mellett a jogsértők személyes adatainak védelmére hivatkozva nem utasítható el a keresete. Az általa sérelmezett magatartás már túllép azon a magánjellegű közlésen, mely anonim maradhat, ugyanis a fájlcsere/megosztásra felkínált tartalom

vonatkozásában **tartalomszolgáltatóvá** (Elker törvény. 2. § k./ pont) **vált a jogsértő felhasználó**. A fájlcsere videó megosztó platformra feltöltést végző magánszemélyre, mint tartalomszolgáltatóra viszont már irányadó, hogy adatait - ideértve az elérhetőséget biztosító adatokat is - folyamatosan közölni kell (Elker törvény 4. §), e kötelezettsége miatt indokolatlan vonatkozásában anonimitást biztosító adatvédelmi szempontokra hivatkozni.

A jogsértőkkel szembeni kártérítési **igény érvényesítéséhez szükséges adatok viszont az alperes birtokában vannak**, ezek hiányában nem tud fellépni a jogsértőkkel szemben. Az alperes kereskedelmi mértékben nyújtott szolgáltatást a jogsértéséhez, mivel az internet szolgáltatás az alperes egyik fő tevékenysége és bevételi forrása.

Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény - a továbbiakban **Eht. - 157. § /1/ bekezdése és 159/A. §, valamint 157. § /10/ bekezdése** lehetővé teszi, hogy a bíróság az előfizetőkről adatokat szerezzen be az elektronikus hírközlési szolgáltatótól, az Eht. 157. § /10/ bekezdése pedig nem tesz különbséget polgári és büntető bíróság között.

Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. tv - a továbbiakban **Elkertv. - 2. § la./ pontja** szerinti **közvetítő szolgáltatónak** minősülő alperest is érintő (az Elkertv. 7-12. §-aiban meghatározott) felelősség korlátozás, kizárólag a kártérítési és egyéb pénzfizetésében álló felelősség alól mentesíti a szolgáltatót, az adatszolgáltatási kötelezettség alól nem. A jogsértők **személyes adatainak védelmére történő hivatkozás** nem szolgálhat alapul a felperes személyhez fűződő és vagyoni jogai következmények nélküli megsértéséhez. Az adatok kiadása az Elkertv. 13/A. § /6/ bekezdésébe sem ütközik, hiszen a szolgáltató az általános szerződési feltételekben az adatkiadásról az ügyfeleit tájékoztatja, a szerződéskötéskor ezt az ügyfél elfogadja.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint alapjog más alapvető jog érvényesülése, vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánni céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával törvényben - a konkrét esetben az Szjt.94.§. (1) bek. d) pontja alapján - korlátozható (Alaptörvény I. Cikk /3/ bekezdés). Az uniós és a nemzeti jog viszonylatában rámutatott, hogy amennyiben a nemzeti szabályozás szerint az adatokat ki kell adni, úgy ez - az Szjt. eltérő rendelkezése hiányában - az IP címek mögött álló személyek adatainak kiadására is vonatkozik.

0-0-0

Alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy az Szjt. 94. § /4/ bekezdés c./ pontja értelmében azzal a személlyel szemben támasztható adatszolgáltatási igény, aki a **jogsértés elkövetéséhez nyújtott kereskedelmi mértékben szolgáltatást**. A megfogalmazás szükségképpen kapcsolatot feltételez a szolgáltatás és a jogsértés között, mely a konkrét esetben hiányzik. Az általa

nyújtott szolgáltatás független attól, hogy annak igénybevételével megvalósítanak-e jogsértést vagy sem.

Rámutatott, hogy az alperes ugyan elektronikus hírközlési szolgáltatónak tekintendő, de közvetítő szolgáltatónak csak akkor minősül, ha maga kezdeményezi az információ szolgáltatását, választja ki annak címzettjét. A kábeltelevíziós műsorterjesztési szolgáltatás és az internet hozzáférési szolgáltatás nem információs társadalommal összefüggő szolgáltatás.

Ha a szolgáltatását mégis az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásnak tekintené a bíróság, úgy az Elkertv. 8-11. §-ai alapján mentesül a hálózat kapcsolódási pontjain a szolgáltatást igénybevevők által elkövetett jogellenes magatartás vonatkozásában.

A 2002/58/EK irányelv általános jelleggel tiltja az előfizető személyes adatai, forgalmi és helymeghatározási adatai közlését. Ez alól kivételt a fenti irányelv 15. Cikke fogalmaz meg a nemzetbiztonság, a nemzetvédelem és közbiztonság, a bűncselekmények, illetve az elektronikus hírközlési rendszer jogosulatlan használata megelőzése érdekében, s e szabályozás maradéktalanul beépítésre került a 2003. évi C. törvénybe, melynek értelmében csak büntetőeljárás során erre történt kötelezés alapján köteles a közvetítő szolgáltató az adatok kiadása iránt intézkedni. Az Eht. 157. § /10/ bekezdése szerinti bíróság egyértelműen csak a büntetőügyben eljáró bíróságot jelenti, a polgári per bíróságát nem.

A fenti jogszabályi rendelkezések nem jogszabályi hiátus vagy véletlen eredményei. Az elektronikus hírközlési szolgáltató ugyanis adatvédelemre köteles, adatokat csak a büntetőügyben eljáró hatóságnak adhat át.

Rámutatott, hogy a felperes által levezetett kártérítési igény semmivel nem alátámasztott. Az Szjt. 94.§-ában meghatározott általános és nem kellően konkrétan megfogalmazott adatszolgáltatási kötelezettség nem azonos azzal, mint amikor a jogszabály az előfizetői adatok célhoz és határidőhöz kötött kezelését írja elő. Az adatkezeléshez (így az adattovábbításhoz is) konkrét tételes szabály kell, mely meghatározza a kezelhető adatok körét, a kezelést, átadás célját, eseteit, határidejét is, az Szjt. ezeket nem tartalmazza.

0-0-0

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes javára perköltség címén 63.500 forintot.

Megállapította, hogy a jogvita magyar bíróságok joghatósága alá tartozik, s abban a magyar jog alkalmazandó. Az alperes nem követett el szerzői jogsértést, a jogsértésben fennálló közreműködői minőségében pedig adatszolgáltatásra nem kötelezhető.

Rámutatott, hogy az Szjt. 94. § /1/ bekezdés d./ pontja értelmében az adatszolgáltatásra a **jogsértő köteles**, ezért azt kellett vizsgálnia a bíróságnak, hogy az alperes a per tárgyát képező filmalkotások közvetítése során követett-e el szerzői jogsértést. Megállapította, hogy

a jogsértést (a jogosulatlan többszörözést, illetve jogosulatlan nyilvánosság számára való hozzáférhetővé tételt) a letöltést, illetve megosztást ténylegesen végző személyek követték el, az **alperes csak a jogsértésben közreműködőnek tekinthető.**

Vizsgálta, hogy egyáltalán megfeleltethető-e az alperes az **Szjt. 94. § /4/ bekezdés c./ pontjában meghatározott** azon szolgáltatónak, mellyel szemben adatszolgáltatásra irányuló igény érvényesíthető. A **kereskedelmi mértékben nyújtott szolgáltatás** - mint feltétel - nyilvánvalóan megvalósult, figyelemmel arra, hogy az alperes olyan internetes hozzáférést biztosító közvetítő szolgáltató, aki üzletszerűen foglalkozik a felhasználók részére internetes hozzáférés kiépítésével és üzemeltetésével. Az alperes az Elkertv. 2. § 1a./ pontja szerinti internetes hozzáférést biztosító **közvetítő szolgáltatónak** minősül, aki az általa nyújtott szolgáltatással tárolt, továbbított vagy hozzáférhetővé tett **információ tartalmáért nem felel.**

Abból, hogy az alperes csak a jogsértésben közreműködő, álláspontja szerint az is következik, hogy a természetes személy internet használók által elkövetett szerzői jogsértés kapcsán a felperes adatszolgáltatásra vonatkozó igénye csak a magyar személyes adatvédelmi, illetve elektronikus kereskedelmi és hírközlési adatvédelmi szabályok megszorító rendelkezései korlátai között érvényesíthető.

Az adatszolgáltatás korlátjaként értelmezte az Elkertv. 13/A. § /6/ bekezdését, melynek értelmében az szolgáltató a szolgáltatás igénybevételével kapcsolatos adatokat az **igénybevevő hozzájárulása nélkül nem adhatja át** harmadik személy számára. Az Infotörvény - rendelkezései szerint az adatkezelő részéről adattovábbításra kizárólag az **érintett hozzájárulásával** vagy a **törvény által elrendelt esetben, közérdeken alapuló célból** kerülhet sor, mely feltételek a konkrét esetben nem teljesültek. Az Infotv. (helyesen Eht.) 156.§ (2) bekezdés szerint megsértené az alperes előfizetők jogait, ha a személyes adatokat jogosulatlanul felfedné.

A fentiek alapján úgy ítélte meg, hogy az Szjt. 94. § /4/ bekezdés c./ pontja szerinti adatközlés elrendelésének feltételei az alperes vonatkozásában sem állnak fenn, önmagában a felperes által levezetett kár mértéke hivatkozás pedig az adat kiadására irányuló igényt nem alapozza meg.

A felperes által csatolt szakértői vélemény rendszerességet illetve ellenszolgáltatás fejében nyújtott szolgáltatást az internet használók vonatkozásában nem igazolt, így csak az állapítható meg, hogy a keresetben megjelölt IP címek előfizetői jogán a szolgáltatást igénybevevő személy egy alkalommal, meg nem állapítható terjedelemben többszörözést végzett, illetve az alkotást hozzáférhetővé tette.

A fentiektől teljesen független gondolatként megjegyezte, hogy a felperes az Elker törvény 2.§ k) pontja szerinti tartalomszolgáltató, s mint ilyet nem terheli folyamatos adatközlési kötelezettség.

Az ítélet ellen elsődlegesen annak a kereset szerinti megváltoztatása, másodsorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság bár a tényállást nagyrészt helyesen állapította meg, abból téves következtetéseket vont le, döntése jogszabálysértő. Nem értékelte a felperes által kifejtett álláspontot a személyes adatok védelme és a szerzőt megillető jogok ütközése kapcsán, és nem vette figyelembe az ezzel összefüggésben keletkezett Alkotmánybírósági határozatokat sem, a személyes adatok védelme ugyanis nem abszolút jog, a szerzői jogok megsértése esetén arányosan korlátozható.

Rámutatott, hogy **már az jogsértő, hogy megosztott mappába tette a védett művet az alperessel szerződő IP cím mögötti felhasználó.** Ezzel az Szjt. szerinti jogsértést (a **jogosulatlan többszörözést és hozzáférhetővé tételt**) valósított meg, mely addig fennáll, amíg a mű az adott megosztott mappából nem kerül eltávolításra. A köztes időszakban bárki, bármikor megszerezheti onnan a művet, mely magatartás - a mások számára lehívásra történő hozzáférhetővé tétel - szintén jogsértő.

Helytelenül értelmezte és alkalmazta az elsőfokú bíróság az Elkertv. 2. § f./ pontját. A „kereskedelmi mértéknek” és „rendszerességnek” ugyanis **nem az alperessel szerződött előfizető oldalán, hanem az alperesi szolgáltató oldalán kell fennállni.** A Szerzői Jogi Törvény Nagy Kommentárja alapján az vitathatatlan, hogy az alperes kereskedelmi mennyiségben nyújtott szolgáltatást és az Szjt. 94. § /4/ bekezdés d./ pontja szerinti közreműködői minősége is megállapítható. Az elsőfokú bíróság a konkrét jogsértő részéről kifejtett rendszeres és ellenszolgáltatás fejében nyújtott szolgáltatás tényének bizonyítását minden alap nélkül várta el tőle. Az adatszolgáltatás iránti perben az is irreleváns, hogy tudja-e bizonyítani a felperes, hogy az általa felkért szakértőn kívül hányan fértek még hozzá az adott műhöz.

Tévesen hivatkozott arra az elsőfokú ítélet, hogy vizsgálnia kellett azt, hogy az alperes az Szjt. 94. § /1/ bekezdés d./ pontja szerint jogsértő módon járt-e el. **Az alperes adatszolgáltatási kötelezettsége - saját jogú jogsértésétől függetlenül - az Szjt. 94. § /4/ bekezdésén alapul.** Az Szjt. 94. § /1/ bekezdés d./ pontja nem írja elő az adatszolgáltatásra kötelezés feltételeként, hogy a szolgáltatónak is jogsértést kell elkövetnie. A felperes maga is többször kifejtette, hogy az alperes nem jogsértő, ő csupán közvetítő szolgáltató, viszont e minőségében az Szjt. 94. § /4/ bekezdés c./ pontja alapján adatszolgáltatásra kötelezhető.

Az Európai Bíróság .../07. végzése szerint az internet hozzáférést biztosító szolgáltatót - egyéb szolgáltatás nyújtásának hiányában is - közvetítő szolgáltatónak kell tekinteni. **Az Szjt. 94. § /4/ bekezdés c./ pontja nem tesz különbséget a közvetítő szolgáltató és a tartalomszolgáltató között,** csupán azt kívánja meg, hogy a jogsértés elkövetéséhez a szolgáltató kereskedelmi mértékben nyújtson szolgáltatást, ennek teljesülését pedig az elsőfokú bíróság is elismerte ítélete 5. oldala 2. bekezdésében.

Érthetetlen ugyanakkor a törvényszék ítéletének 5. oldala 3. bekezdése, mely az alperest tartalomszolgáltatónak minősíti és egyszer közvetítő szolgáltatóként, máskor tartalomszolgáltatói minőségére alapítottnak nem találja felelősségre vonhatónak.

Az adatszolgáltatásra kötelezés iránti perben **irreleváns a felperest ért kárt mértéke is** (kis kár okozása esetén is megvalósul a jogsértés). Kára mértékének meghatározását csak azért tartotta fontosnak feltárni, mert az ideiglenes intézkedés iránti kérelme elutasításra került, és kára a per alatt is mindvégig nőtt.

Álláspontja szerint míg az Szjt. kifejezetten lehetőséget ad a jogsértők adatainak kiadására, ezzel szemben az elsőfokú ítéletben meghivatkozott jogszabályi rendelkezések egyike sem zárja ki, hogy a szerzői jog jogosultjának a jogsértők adatai kiadhatóak legyenek. Amikor az elsőfokú ítélet a magyar személyes adatvédelmi, illetve elektronikus kereskedelmi és hírközlési adatvédelmi szabályok megszorító rendelkezéseire hivatkozott, egy konkrét szakaszt sem jelölt meg, amit megjelölt vagy nem úgy van, ahogy leírta ítéletében, vagy félreértelmezte azt. **Az Elkertv. szerinti adatkezelési cél meghatározásából pedig nem következik az, hogy ne lehetne kiadni az adatokat a polgári bíróságnak.**

Az Infotörvény elsőfokú ítéletben felhívott rendelkezései nem az adattovábbításra vonatkoznak, hanem az adatkezelésre. A felperes nem adatkezelőként lép fel, adatkezelést az alperes végez a vele szerződött előfizetők hozzájárulásával, s éppen mint adatkezelőt kéri adatszolgáltatásra kötelezni. Az Szjt. szerinti adatszolgáltatás megtörténte esetén sem válna a felperes adatkezelővé, és nincs szükség az érintettek hozzájárulására a jogsértők elleni kereset előterjesztéséhez, az adatok perben való felhasználásához sem.

Az Infotörvény 6. § /1/ bekezdés b./ pontja és /5/ bekezdés b./ pontja értelmében kezelhető a személyes adat akkor is, ha az érintett hozzájárulásának beszerzése lehetetlen, vagy aránytalan költséggel járna, és a személyes adat kezelése az adatkezelő vagy harmadik személy jogos érdekének érvényesítése céljából szükséges, és ezen érdek érvényesítése a személyes adatok védelméhez fűződő jog korlátozásával arányban áll. Ha a személyes adat felvételére az érintett hozzájárulásával került sor, az adatkezelő a felvett adatokat törvény eltérő rendelkezése hiányában, az adatkezelő vagy **harmadik személy jogos érdekének érvényesítése céljából - ha ezen érdek érvényesítése a személyes adatok védelméhez fűződő jog korlátozásával arányban áll-**, további külön hozzájárulás nélkül, valamint az érintett hozzájárulásának visszavonását követően **is kezelheti.**

A felperesi jogos érdekvérvényesítés céljából tehát külön hozzájárulás nélkül ki is adható az adat. Az ezzel ellentétes értelmezés ahhoz vezetne, hogy a bíróság azt támogatná, hogy az alperes ügyfelei jogsértést kövessenek el. Az elsőfokú ítéletben az adatszolgáltatás korlátjaként felhívott **Elkertv. 13/A. § /6/ bekezdése nem az igénybevevő azonosító adatai**, hanem a szolgáltatás igénybevételevel kapcsolatos adatok hozzájárulás nélkül harmadik személy részére történő átadásának tilalmára vonatkozik.

Kifogásolta az alperes javára megállapított perköltség mértékét is arra hivatkozással, hogy az alperesi beadványok az ügyet előbbre vivő megállításokat nem tartalmazzák, ezért a megállapított ügyvédi munkadíj eltúlzott, annak legfeljebb 20.000 forintban történő megállapítása indokolt.

0-0-0

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy a perben az a jogkérdés döntendő el, hogy egy polgári ügyben köteles-e az alperes a magántitoknak minősülő, hírközlési jogi és büntetőjogi védelemmel érintett adatot kiadni. Megítélése szerint erre (mérlegelés alapján) a jogsérelem nagysága, a jogsértéssel okozott kár mértéke, vagy a jogsértések száma alapján sincs lehetőség, ugyanis törvényi tilalom miatt nem adhatja ki ezeket az adatok harmadik személy részére, kizárólag az arra felhatalmazott szervezetek megkeresése alapján. Felperes ilyen jogszabályi felhatalmazással nem rendelkezik, és ezt nem pótolja az, hogy igényét polgári bíróság ítéletével akarja érvényre juttatni.

Egy újságcikket csatolt arra vonatkozóan, hogy a felperes több hírközlési szolgáltatót keresett meg hasonló igényével, mindegyik esetben elutasítást kapott. Idézte a Btk. 385. § /1/ és /5/ bekezdését, rámutatott arra, hogy nem bizonyított az - sőt a felperes még tényállítást sem tett arra vonatkozóan -, hogy az IP címek mögött álló ismeretlen felhasználók milyen módon és, magatartással sértették meg a felperes szerzői jogait, okoztak-e vagyoni hátrányt, és mindez a jövedelemszerzés célját szolgálta-e.

Valótlan az a felperesi állítás, hogy a jogsértéssel kapcsolatosan csak akkor tud fellépni a felperes, ha a bíróság adatszolgáltatásra kötelezi az alperest. Ha a felperes azt állítja, hogy bűncselekmény gyanúja (azaz vagyoni hátrányt okozó szerzői jogsértés) valósult meg, akkor eltevesztette az igényérvényesítés fórumát, az ítéletábra pedig nem jogosult büntetőjogilag értékelt tényállás körében vizsgálandó.

0 -0 -0

Az ítéletábra a másodfokú eljárás során - szakértő kirendelésével - részbizonyítást vett fel, ennek alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki:

Az IP cím alapján megfelelő szakértelemmel becsülni lehet egy adott IP címmel rendelkező számítógép helyét (lokalizációját), a konkrét esetben a helység és GPS koordináta szerinti helymeghatározása azonban nem éri el a jogi eljárásban elvárható bizonyosság szintjét. Az alperes IP címenként az adatmennyiséget nem figyeli, azt nem is archiválja, az adattartalom megfigyelésére nem jogosult.

A kereset tárgyát képező filmek letöltésének időpontjában a letöltéssel érintett IP címhez tartozó előfizetők vonatkozásában szakértői eszközzel nem meghatározható az, hogy mikor

és milyen időtartamban tették lehetővé filmrészletek vagy teljes filmek letöltését más felhasználók részére. Utólag az sem állapítható meg, hogy harmadik személyek hány alkalommal töltötték le a filmeket. Ehhez szükséges adatokkal az alperes sem rendelkezik, csak azt képes rögzíteni, hogy egy adott időpontban egy konkrét film az adott IP címről elérhető-e vagy sem.

A keresettel érintett három előfizető közül a ... IP címhez tartozó előfizető vonatkozásában ismétlődés nem volt feltárható (F előfizető). A ... IP cím előfizetője (E előfizető) vonatkozásában- a dinamikus IP cím kiosztás miatt részben eltérő IP címről - három, míg a ... számú IP cím mögötti előfizető (D előfizető) vonatkozásában összesen 10 - különböző időpontra vetített - megosztás volt igazolható.

0-0-0

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást - a fenti kiegészítéssel - helyesen állapította meg, érdemi döntése is helytálló, a fellebbezésben foglaltak az elsőfokú ítélet megváltoztatására nem adnak alapot, annak indokolását azonban az ítélet tábla az alábbiak szerint pontosítja és egészíti ki.

A perben eldöntendő kérdés az volt, hogy a jogsértésben csak közreműködő (saját jogon jogsértést el nem követő) közvetítő szolgáltatónak tekintendő alperes az **Szjt.**, az **Elker. törvény**, az **Eht.**, valamint az **Infótv.** ide vonatkozó előírásait együttesen értelmezve köteles e az ügyfelei személyes adatai kiszolgáltatására vagy az előfizetői személyes adatok védelmére hivatkozással azt alappal megtagadhatja.

Kiforrott hazai joggyakorlatról e kérdés kapcsán nem beszélhetünk, még nemzetközi kitekintés alapján sem állapítható meg egységes joggyakorlat a téren, hogy a közvetítő szolgáltató a szerzői jogokat sértő magatartást kifejtő ügyfelei azonosító adatainak közlésére kötelezhető-e, és ha igen, milyen feltételek mellett.

Az Európai Bíróság a/**10. számú ügynevezett "B"-ügyben** akként foglalt állást, hogy akkor kötelezhetők az internetszolgáltatók a fájlcserélő rendszerhez csatlakozott magánszemélyek személyes adatainak kiadására, amennyiben a nemzeti szintű jogszabályi rendelkezés külön lehetővé teszi a szerzői és kapcsolódó jogi jogosultak számára az internetszolgáltatókkal, mint közvetítőkkal szembeni tájékoztatási jog gyakorlását, és az ilyen nemzeti szintű jogszabályi rendelkezés megfelel az arányossági és a közösségi szintű alapvető jogok érvényesülésére és egyensúlyára vonatkozó követelményeknek.

Az Európai Bíróság a jelzett ügyben megkövetelte, hogy a szerzői jogi jogsértés egyértelműen bizonyított legyen, és a személyes adatok kiadására való kötelezést megalapozó érdek felülmúlja az intézkedéssel az érintett személyeknek okozott hátrányokat. Az ügy kapcsán vizsgált svéd törvényi rendelkezés nem általános jelleggel, hanem minden esetben bírói mérlegelés alapján tette elrendelhetővé az adatszolgáltatást.

A kérdés jogi hátterére az ítéletábra az alábbi bontásban kíván rámutatni.

I.

Az adatszolgáltatási igény:

Az Szjt. 94. § (1) bekezdése d) pontja értelmében jogainak megsértése esetén a szerző **a jogsértővel szemben - az eset körülményeihez képest** - azt is követelheti, hogy a jogsértő **szolgáltasson adatot** a jogsértéssel érintett dolgok vagy szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevőkről, a jogsértő felhasználásra kialakított üzleti kapcsolatokról.

Az Szjt. 94. § (4) bekezdése c) pontja szerint a szerző az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott igényt **azzal a személlyel szemben is támaszthatja, aki kereskedelmi mértékben nyújtott szolgáltatást a jogsértés elkövetéséhez.**

A szerzői jogsértést megvalósító engedély nélküli felhasználási cselekményt (a jogosulatlan többszörözést, a jogosulatlan nyilvánosság számára való hozzáférhetővé tételt) a letöltést, illetve a megosztást ténylegesen végző ügyfelek követik el. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy e relációban az internetszolgáltató **csak a jogsértésben közreműködőnek tekintendő.**

II.

A filmek szerzői jogi védettsége és a jogsértés valószínűsítése:

Az Szjt. 64. § /1/ bekezdése értelmében az eljárás tárgyát képező művek **filmalkotásnak tekintendők.** Az Szjt. 1. § /2/ bekezdése g./ pontja értelmében a filmalkotás szerzői jogi védelem alá tartozik, mely védelem azt a törvény 1. § /3/ bekezdése alapján mennyiségi, minőségi, esztétikai jellemzőktől, vagy az alkotás színvonalára vonatkozó értékítéllettől függetlenül megilleti.

Az Szjt. 1. § /8/ bekezdése értelmében a szomszédos jogi jogosulti kör - ezen belül - **a filmelőállítók is az Szjt-ben meghatározott védelemben részesülnek.** A film előállítója az, aki a felhasználási jogokkal rendelkezhet, a konkrét esetben a felperes. Ennek megfelelően az Szjt. 16. § /1/ bekezdése alapján a felperesnek **kizárólagos joga van** a mű egészének, vagy valamely azonosítható részének anyagi formában, és nem anyagi formában történő bármilyen felhasználására, és minden egyes **felhasználás engedélyezésére.**

Az Szjt. eltérő rendelkezése hiányában a felhasználásra engedély, felhasználási szerződéssel szerezhető. A Szjt. 16. § /4/ bekezdése szerint a szerzőt a mű felhasználására adott engedély fejében díjazás illeti meg. A mű felhasználásának minősül- egyebek mellett - különösen **a többszörözés** (Szjt. 17. § a./ pont), illetve a **nyilvánossághoz közvetítés** sugárzással vagy másként (Szjt. 17. § d./ pont).

Az Szjt. 82. § /1/ bekezdés a./ pontja alapján a film előállítójának hozzájárulása szükséges ahhoz, hogy a filmet többszörözzék. Az Szjt. 18. § /2/ bekezdése alapján a mű többszörözésének minősül a mű tárolása digitális formában, elektronikus eszközön, valamint a számítógépes hálózaton átvitt művek anyagi formában való előállítás is. E fordulat egyértelművé teszi, hogy a számítógép merevlemezére történő letöltés is többszörözésnek minősül.

Az Szjt. 82.§ /1/ bekezdés c./ pontja értelmében a film előállítójának hozzájárulása szükséges ahhoz, hogy vezetékes útján, vagy bármely más eszközzel vagy módon úgy tegyék a nyilvánosság számára hozzáférhetővé, úgy hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhassák meg.

A szerzői jog fogalmi rendszerében a „fájlcsere”, illetve a „megosztó” magatartás két felhasználási módot is megvalósít, a filmalkotás **többszörözését** és a nyilvánosság számára lehívásra való hozzáférhetővé tételt. Egy fájlcsere rendszerben történő hozzáférhetővé tétel pedig a szolgáltatás természeténél fogva mindenképpen nyilvánossághoz való közvetítésnek minősül. Önmagában a hozzáférhetővé tétel azzal megvalósul, hogy a védett művet vagy a szomszédos jogi teljesítményt feltöltik a merevlemez megosztott könyvtárába.

A kereset elsődleges alapjaként **szerzői jogai megsértését** (a felhasználásra adott felperesi hozzájárulás nélküli felhasználást) **a felperes az elsőfokú eljárásban és a fellebbezési szakban csatolt szakvéleményekkel megfelelően valószínűsítette.**

III.

Az alperes jogállása:

Az alperes adatkezelésének kereteit alapvetően az Elker törvény rendelkezései határozzák meg.

Az Elker. törvény 2. § f./ pontja szerint információs társadalommal összefüggő szolgáltatásnak minősül az elektronikus úton, távollévők részére, rendszerint ellenszolgáltatás fejében nyújtott szolgáltatás, melyhez a szolgáltatás igénybevevője egyedileg fér hozzá. Ezen kategórián belül az Elker. törvény 2. § a./ pontja értelmében elektronikus kereskedelmi szolgáltatásnak az olyan információs társadalommal összefüggő szolgáltatás minősül, melynek célja egyebek mellett valamely szolgáltatás üzletszerű értékesítése, beszerzése, cseréje, vagy más módon történő igénybevétele. Az alperes - védekezésével szemben - a fentiek teljesülése miatt **információs társadalommal összefüggő elektronikus szolgáltatásra szerződött ügyfeleivel.**

Ahogy az elsőfokú bíróság is helyesen felismerte azt az alperes az Elker. törvény) 2. § 1a./ pontja szerinti internetes hozzáférést biztosító **közvetítő szolgáltató**, nem minősül tartalom szolgáltatónak. (Az elsőfokú ítélet indokolásának ezzel és önmagával is ellentétes tartalmú bekezdése értelmezhetetlen.) A különbségtétel azért lényeges, mert az Elker. törvény 7. § értelmében a tartalomszolgáltató felel az általa rendelkezésre bocsátott, jogszabályba ütköző tartalmú információért, így az adott esetben maga is jogsértőnek és ennek alapján az Szjt. 94. § (1) bekezdése d) pontja szerint- kimentés nélkül - adatszolgáltatásra kötelesnek minősülhet.

Ezzel szemben a közvetítő szolgáltató az Elker. törvény 8 - 11. §-ában meghatározott feltételek fennállása esetén nem felel a más által rendelkezésre bocsátott, a közvetítő szolgáltató által nyújtott információs társadalommal összefüggő szolgáltatással továbbított, tárolt, vagy hozzáférhetővé tett információért. A közvetítő szolgáltató nem is köteles ellenőrizni az általa csak továbbított, tárolt, hozzáférhetővé tett információt, továbbá nem köteles olyan tényeket, vagy körülményeket keresni, amelyek jogellenes tevékenység folytatására utalnak, **adatszolgáltatásra legfeljebb az Szjt. 94. § (4) bekezdése c) pontja alapján kötelezhető.**

Az alapjogok egyensúlyának érvényesülése érdekében a közvetítő szolgáltató az ügyfelek személyes adatainak kezelésére (mely adatkezelés része az adatok továbbítása is), csak törvényben meghatározott esetben és célból jogosult és köteles.

Az Elker törvény 13/A. § (1) bekezdése értelmében a szolgáltató az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás nyújtására irányuló szerződés létrehozása, tartalmának meghatározása, módosítása, teljesítésének figyelemmel kísérése, az abból származó díjak számlázása, valamint az azzal kapcsolatos követelések érvényesítése céljából kezelheti az igénybe vevő azonosításához szükséges természetes személyazonosító adatokat és lakcímet.

Az Elker törvény 13/A. § (2) bekezdése értelmében a szolgáltató az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás nyújtására irányuló szerződésből származó **díjak számlázása céljából** kezelheti az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás igénybevételével kapcsolatos természetes személyazonosító adatokat, lakcímet, valamint a szolgáltatás igénybevételének időpontjára, időtartamára és helyére vonatkozó adatokat, míg a (3) bekezdés szerint - a (2) bekezdésben foglaltakon túlmenően - a **szolgáltatás nyújtása céljából** kezelheti azon személyes adatokat, amelyek a szolgáltatás nyújtásához technikailag elengedhetetlenül szükségesek.

Az Elker törvény 13/A. § (4) bekezdése szerint a szolgáltató a szolgáltatás igénybevételével kapcsolatos adatokat **bármely, a (3) bekezdésben meghatározottaktól eltérő célból** - így különösen szolgáltatása hatékonyságának növelése, az igénybe vevőnek címzett elektronikus hirdetés vagy egyéb címzett tartalom eljuttatása, piackutatás céljából - **csak** az adatkezelési cél előzetes meghatározása mellett és **az igénybe vevő hozzájárulása alapján kezelhet.**

Az Elker törvény 13/A. § (6) bekezdése szerint a (4) bekezdésben meghatározott - azaz a szolgáltatás nyújtásától eltérő célból kezelt adatok - nem kapcsolhatók össze az igénybe vevő azonosító adataival és az igénybe vevő hozzájárulása nélkül nem adhatók át harmadik személy számára.

IV.

Az előfizetők személyes adatainak védelme:

A szerzői jogsértő magatartást tanúsító ügyfelek azonosító adatainak kiadhatósága kapcsán abból kell kiindulni, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája mind az adatvédelmet, mind a magánéletet, mind a szellemi tulajdon védelmét alapvető jogként ismeri el (Charta 7., 8. és 17. Cikk /2/ bekezdés).

Az adatvédelmi irányelvek (2002/58/EK és 95/46/EK Irányelv) nem írnak elő egyéni érdekeken alapuló adatszolgáltatási kötelezettséget, de nem is zárják ki ennek tagállami előírását. Az EUB döntései alapján csak annyi állapítható meg, hogy **amennyiben egy elektronikus közlés nem éri el az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás szintjét** (azaz magánjellegű közlésnek minősül), akkor az ilyen közlést tevő személyre nézve nem érvényesíthető a tájékoztatáshoz való jog, e személy **anonim maradhat akkor is, ha szerzői jogot sért.**

A C-275/06. számú ítéletében az Európai Bíróság kiemelte, hogy nem kötelező a tagállamok számára az, hogy a szerzői jogok hatékony védelmének biztosítása céljából előírják a személyes adatok polgári eljárás keretében történő közlésének kötelezettségét. Az adatszolgáltatásra és a személyes adatok védelmére vonatkozó Európai Uniósi irányelveket úgy kell a tagállami hatóságoknak és bíróságoknak értelmezniük, hogy azok ne ütközzenek alapjogokba, közösségi jogi alapelvekbe, és többek között **az arányosság elvébe**. A konkrét esetben egy fájlcsereelő rendszerben részt vevő magánszemély tekintetében tekintette a személyes adatok védelmét fontosabbnak a bíróság, mint a szerzői jogok hatékony védelmének biztosítását.

0-0-0

A hazai jog szabályaiból az alábbiak érdemelnek kiemelés.

Az ügyfelek neve, címe és az internetezési szokásaiból levonható következtetések az Info törvény 3. § 2. pontja szerinti **személyes adatnak** és az utóbbiak a törvény 3.§.3. pontja szerinti **különleges adat** fogalmából következően - adott esetben - a legszemélyesebb adatok körébe tartozó ismeretnek tekintendők.

Az Infotv 5. § (1) bekezdése értelmében személyes adat az **érintett hozzájárulásával**, illetve a **kötelező adatkezelés** alapján kezelhető az ott meghatározott célból és körben. Emellett az Infotv. 6. § (1) bek. b) pontja értelmében, akkor is kezelhető a személyes adat, ha az érintett hozzájárulásának beszerzése lehetetlen vagy aránytalan költséggel járna, és a személyes adat kezelése az adatkezelő vagy **harmadik személy jogos érdekének**

értévesítése céljából szükséges, és ezen érdekek értévesítése a személyes adatok védelméhez fűződő jog korlátozásával arányban áll.

Ezzel összefüggésben az Eht. 156. § /2/ bekezdése szerint **az előfizetői személyes adatok megsértését jelenti** a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásával összefüggésben továbbított, tárolt, vagy más egyéb módon kezelt, vagy feldolgozott **személyes adat jogosulatlan felfedése**.

Helyesen mutatott rá az alperes, hogy **az Eht. 154 - 162. §-ai a polgári eljárásra vonatkozóan nem tartalmazzak a szolgáltatót terhelő adatszolgáltatási kötelezettséget**, így a szolgáltató az adatkezelés törvényben meghatározott céljaira és az adat átadásának korlátaira hivatkozással elutasíthatja az adat kiszolgáltatását. Ez alól az Eht.157. § /10/ bekezdése szerinti adattovábbítás kivételt képez. A törvény miniszteri indoklásából kitűnően azonban nem tartozik az Eht.157. § /10/ bekezdése szerinti kivételek körébe a polgári eljárások céljából történő adattovábbítás. Az indoklás szerint ugyanis az adat kezelésre a díjtartozásból eredő igények értévesítése, az ügyfelek tájékoztatása érdekében, továbbá nemzetbiztonsági, honvédelmi, közbiztonsággal, a bűnüldözéssel, bírósági végrehajtással kapcsolatos érdekből, valamint az elektronikus hírközlő rendszerrel való visszaélések felderítése céljából adható át.

A konkrét esetben a jogsértésben érintett alperesi ügyfelek adattovábbításhoz adott hozzájárulása értelemszerűen nem áll rendelkezésre, az adatok polgári eljárás céljából minden feltétel nélkül történő, kötelező továbbítását előíró jogszabályi rendelkezés pedig nincs. **Az Szjt. 94. § (4) bekezdése c) pontja nem tekinthető az adatvédelmi jogszabályi előírások figyelembe vételének teljes mellőzését lehetővé tévő, feltétlenül értévesülő és kötelező adattovábbítást előíró rendelkezésnek**. Ez következik az Szjt. 94. § (1) bekezdése azon megfogalmazásából is, hogy a szerzői jog jogosultja az ott megjelölt igényeket csak „**az eset körülményeihez képest**” értévesítheti.

A jogalkotó az Szjt-n alapuló adatszolgáltatás kapcsán nem határozott meg külön törvényi garanciákat, így az érdekek összemérése szükséges.

Az **Alaptörvény** I. cikk (1) bekezdése, melynek értelmében az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani, védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége. Az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése szerint mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése értelmében az alapvető jog más alapvető jog értévesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül **szükséges** mértékben, az elérni kívánt céllal **arányosan**, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Ebből következően - ahogyan ennek lényegét az elsőfokú bíróság is felismerte és helyesen alkalmazta - **az Infotv. 6. § (1) bek. b) pontja szerinti fordulatnak megfelelően az adatok kiadására akkor kerülhet sor, ha az a harmadik személy (a szerzői jog jogosultja) jogos érdekének értévesítése céljából szükséges, és ezen érdekek értévesítése a**

személyes adatok védelméhez fűződő jog korlátozásával arányban áll. („Szükségességi és arányossági teszt”)

V.

A mérlegelés szempontjai:

Tévesen hivatkozott arra a fellebbezésében a felperes, hogy az elsőfokú bíróság nem volt tekintettel arra, hogy a személyes adatok védelméhez való jog nem abszolút jog és arányosan korlátozható is. Az elsőfokú bíróság éppen az ennek érdekében elvégzett mérlegelés kapcsán (helyesen) tulajdonított jelentőséget a konkrét jogsértő tevékenység rendszerességének, ellentételeztségének és a felperest ért kár jellegének és mértékének.

A már ismertetett .../10. számú ügyben kapcsán értékelendő, hogy a svéd szerzői jogi törvény 53/D. § értelmében az adatközlési meghagyást csak akkor lehet elrendelni, ha az intézkedés céljának jelentősége meghaladja annak a hátránynak, vagy kárnak a jelentőségét, melyet az intézkedés egyébként a címzettnek, vagy egyéb érdekelt harmadik személynek okozna. Emiatt a svéd jogesetben az adatközlési kötelezettséggel érintett felhasználók oldalán kellett értékelni azt a sérelmet is, mely a magánszféra autonómiáját éri az internet használati szokásaik vizsgálata és harmadik személyek általi megismerése következtében, továbbá azt a bizonytalansági tényezőt is, mely abból fakad, hogy az adatközlés értelemszerűen csak a szolgáltatóval jogviszonyban álló személyre vonatkozhat, ugyanakkor a szellemi tulajdonjog megsértése tényleges elkövetőjének személyazonossága önmagában csak az IP cím és a szolgáltató által közölt adatok alapján nem feltétlenül állapítható meg, viszont az adatszolgáltatás az adott esetben akár vétlen felhasználó ellen kezdeményezett büntető, szabálysértési eljáráshoz, vagy polgári perhez vezethet.

A fenti szempontokat is szem előtt tartva a konkrét esetben a mérlegelés kapcsán az alábbiak értékelése is elengedhetetlen:

-Mivel a svéd szabályozás fentiekben ismertetett garanciái a hazai jogban hiányoznak, ezért fokozottan érvényesülnie kell annak, hogy a bíróság adatszolgáltatást csak pozitív „szükségességi és arányossági teszt” esetén rendeljen el.

-Emellett valamennyi a keresettel érintett előfizető vonatkozásában önállóan kell vizsgálni, hogy a potenciálisan különleges személyes adatokat (pl: szexuális életre vonatkozó adat) is magában foglaló adatok közlése kapcsán a személyes adatok védelméhez fűződő jog korlátozása mennyiben áll arányban a felperesi igényérvényesítési érdekekkel.

A jogsértő ügyfél (mint felhasználó) tevékenysége adott esetben valóban minősülhet az Elker. törvény 2. § f./ pontja szerinti, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásnak, ez azonban a perbeli esetben nem igazolt.

Az információs társadalommal összefüggő szolgáltatáshoz ugyanis már (a szolgáltatóvá váló) ügyfél részéről is adatszolgáltatási kötelezettség kapcsolódik az Elker. törvény 4. § szerint, ha a szolgáltatást (megosztást) elektronikus úton, távollévők részére, rendszerint ellenszolgáltatás fejében nyújtja, és ahhoz a szolgáltatás igénybevevője egyénileg fér hozzá.

Ebben az esetben a perbeli adatszolgáltatás előírása valójában nem okoz további alapjogi sérelmet, hiszen az Elker. törvény 4. § előírása folytán - a speciális szolgáltatás folytatásával - önmagát fosztja meg az anonimitás jogától.

A szerzői jogi törvény 94. § /4/ bekezdéséhez kapcsolódóan a Kerszöv. Komplex CD Jogtár Nagykomentár ugyan akként foglal állást, hogy a fájlcserező magánszemély már túllép a magánjellegű közlésen, a felkínált fájlok tartalomszolgáltatójává válik (Elker. törvény 2. § k./ pont), ekként viszont az adatait maga is elérhetővé kell hogy tegye (Elker. törvény 4. §), s ebben az esetben az internetszolgáltató, mint közvetítő szolgáltató adatszolgáltatási kötelezettsége is fennáll.

Az ítéletábra a fenti értelmezést csak azzal a megszorítással fogadja el, hogy az **eseti jellegű**, vagy a **rendszeres, de a megosztáshoz kapcsolódó letöltés hiányában a magánjellegét megtartó jogsértés** esetében, ha ahhoz nem kapcsolódik **ellenszolgáltatás** (üzletszerűség), a szerzői jogok védelmével szemben az online magánszféra védelmének elsődlegességéből kell kiindulni, s a fentieknek megfelelő torrent tevékenység sem ad alapot az ügyfél tartalomszolgáltatóvá minősítésre és az adatszolgáltatás elrendelésére.

A konkrét esetben az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás fenti definíciójából következő (általában konjunktív feltételként érvényesülő **rendszeresség és ellenszolgáltatás**) nem igazolt. A szakértői véleményből kitűnően a keresettel érintett három eset mögött három előfizető áll, vonatkozásukban 1, 3, illetve 10 felperesi filmre kiterjedő jogsértés valószínűsíthető. A konkrét esetben ez két felhasználó vonatkozásában nem haladja meg az eseti jellegűt, a harmadik (D-vel jelzett) felhasználó vonatkozásában pedig nem igazolt az, hogy a kérelmezőnek súlyosabb jogsértést megvalósító további (a keresetben elmaradt vagyoni előnyként megjelölt) hátrányt okozó letöltésre is sor került.

Miután a szakértői vélemény szerint az alperes adatforgalmat, illetve az a mögötte álló tartalmat nem regisztrálja, és nem tartja nyilván, így visszamenőlegesen nem is azonosítható az, hogy a perbeli, bizonyítottan hozzáférhetővé tett filmek vonatkozásában milyen mértékben valósult meg a felperesnek további hátrányt jelentő letöltés. (Hány alkalommal, hány filmet érintően, a film egészét vagy a film részleteire kiterjedően került sor letöltésre.).

Mindaddig, amíg az internet felhasználó részéről a szerzői jogokat sértő felhasználás **rendszeres és/vagy ellenszolgáltatással ellentételezett jellege nem valószínűsíthető és ehhez bizonyíthatóan nem kapcsolódik a szerzői jog jogosultja oldalán az adatok kiadását indokoltta tevő súlyú hátrány**, addig a szerzői jog, illetve a kapcsolódó jogok jogosultjainak igényeivel szemben az online magánszféra védelmének elsőbbségéből kell kiindulni. A fenti feltételek megvalósulása hiányában tehát elsőbbséget élvez az internet felhasználó azon érdeke, hogy felhasználói szokásaira, személyiségének jellemzőire vonatkozó ismeretek csak hozzájárulása alapján kerüljenek nyilvánosságra. Emiatt - az egyébként önmagában is jogsértő és kárt okozó cselekmény - a bizonyított (bizonyítható) terjedelemben és jelleg mellett - az Ítéletábra álláspontja szerint még **a perbeli legsúlyosabb esetben sem** alapozza meg az Szjt. 94. § /4/ bekezdés c./ pontja szerinti adatszolgáltatás

elrendelését. (A felperes által felhívott Szjt. 94. § /1/ bekezdés d./ pontja a konkrét esetre nem vonatkoztatható.)

A Kúria Pfv.IV.20.133/2016/5. sorszám alatti ítéletében elfoglalt állásponthoz képest az ítélőtábla nem látta a polgári jogi igényérvényesítés akadályának azt, hogy a szerzői jogában sértett fél részére nem kizárólagossággal a polgári igényérvényesítés áll rendelkezésre.

Az adatszolgáltatásra kötelezés jogintézményének célja más, mint egy büntető eljárás kezdeményezésének, a rendeltetése az, hogy a jogsértéssel érintett üzleti forgalmi adatok megismerhetőek legyenek.

Egy büntető feljelentés sem orvosolja azonban azt a problémát, hogy a jelen perben megismert technikai háttérből eredő bizonyítási nehézségek miatt a múltbéli jogsértések igazolására nincs mód. A közvetítő szolgáltatónak minősülő alperes ugyanis a letöltések adatmennyiségeire és tartalmára vonatkozó adatgyűjtésre nem köteles. Emiatt a felperes által kezdeményezni kívánt polgári perben is csak a magánszakértői vizsgálattal már feltárt kiszámú jogsértés alapján és keretei között lenne alkalmazható a jogsértés bármely jogkövetkezményei.

A szerzői jogi igényérvényesítés megfelelő jogi és műszaki háttérét az teremtené meg, ha a közvetítő szolgáltatók - tartalomfigyelési kötelezettség nélkül - az ügyfelek adatforgalmának és a forgalmazott adatok tartalmának rögzítésére és meghatározott ideig történő tárolására is kötelesek lennének. Ennek hiányában a fentiekből eredő bizonyítatlanság következményeit a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján a felperes köteles viselni.

Az elsőfokú bíróság által az alperes javára megállapított (mérsékelt) perköltség nem volt eltúlzott, megfelelt a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet előírásainak, s a kifejtett tevékenységgel is arányos volt.

A fentiekre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A peresztes felperes a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült költségeit a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján maga viseli, ugyanakkor köteles az alperes oldalán felmerült másodfokú eljárás költségeinek megfizetésére, melyet az ítélőtábla az alperest képviselő ügyvéd 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a /3/ és /5/ bekezdése és 4/a. §-a alapján határozott meg a rendelkező részben foglaltak szerint. A felperes fellebbezésén az illetéket leróttá, így arról az ítélőtáblának rendelkeznie nem kellett.

Győr, 2016. év november hó 17. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó